

РЕШЕНИЕ

№ 2214

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 05.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **13064** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Н. Н. П., с адрес в [населено място] срещу Решение №23/25.10.2019г. на началник отдел "Персонал и административни дейности" /ПАО/, дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване" в Министерство на финансите /МФ/, в частта, в която е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация с вх.№ У-ЗДОИ-43/16.10.2019г.

С жалбата се твърди, че решението е необосновано и незаконосъобразно. Сочи се, че търсената информация е обществена, че не е необходимо органът да я създава, тъй като разполага с нея. Иска се отмяна на административния акт в оспорената част. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът - началник отдел "Персонал и административни дейности", дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване" в МФ чрез процесуален представител оспорва жалбата. Твърди, че жалбата е недопустима, тъй като не е налице отказ от предоставяне на поисканата информация. Сочи се, че поисканата информация не е налична, а за органа не съществува задължение да я създава специално за удовлетворяване нуждите на молителя. Прави се извод, че след като липсва информация за органа не е налице задължение да се произнесе с индивидуален административен акт, с който да я предостави или да откаже предоставянето ѝ. Оттук, поради липса на годеи за обжалване административен акт, жалбата, с която се оспорва решение, с което не е предоставена информация е процесуално недопустима. Обосновава се и тезата, че жалбата е недопустима, тъй като решението в

частта за отказа не е връчено по реда на чл.39 от ЗДОИ.Оспорва се и основателността на жалбата отново поради липса на търсената информация.Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Н. Н. П. със заявление до министъра на финансите вх.№ У-ЗДОИ-43/16.10.2019г., е поискала достъп до следната обществена информация:1.документи, касаещи начина на определяне на индивидуалните основни месечни заплати на служителите на министерството /напр. вътрешни правила;/ 2.информация относно размерите на индивидуалните основни месечни заплати за всички съществуващи длъжности и степени в министерството /напр. таблица със съответните размери/. Уточнено е, че П. няма предвид Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация /посочваща диапазона на съответните стойности/, а конкретните вътрешни актове, приети въз основа на Наредбата - документи, от които са видни конкретните размери на индивидуалната основна месечна заплата за определена длъжност и степен. Жалбоподателката е посочила и че ако няма фиксиран размер за съответната длъжност и степен иска да ѝ бъде предоставена информация относно средния размер на получаваната индивидуална основна месечна заплата за всяка съществуваща длъжност и степен в министерството. В заявлението е посочен ел. адрес, на който да бъде изпратена информацията.

Със Заповед № ЗМФ-435 / 04.05.2017г. министърът на финансите е определил Ц. П. Д. - директор на дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване" за лице, което да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация по постъпили заявления, а при отсъствие функциите ѝ да се изпълняват от Л. Ф. - началник отдел "Персонал и оперативни дейности".

Със заповед от 17.10.2019г. министърът на финансите е разрешил на Ц. П. Д. три работни дни платен отпуск от 23.10.2019г. до 25.10.2019г., вкл.

С Решение № 23/25.10.2019г. началникът на отдел "Персонал и административни дейности" при МФ е предоставил търсената информация по т.1 от заявлението, а именно: препис - извлечение от Вътрешните правила за заплатите на служителите на МФ, утвърдени със Заповед №ЗМФ-103 ОТ 31.01.2019г. на министъра на финансите, в частта относно определяне на индивидуалните основни месечни заплати на служителите на министерството. По отношение на исканата информация по т.2 от заявлението е прието, че не съответства както на очертаната в закона характеристика за служебна информация, така и на изискването да е насочена към съставяне на собствено мнение относно осъществяването на правомощията на министъра на финансите като орган на държавна власт. Органът също е посочил, че обобщаването на данните за размерите на индивидуалните основни месечни заплати на служителите на МФ по длъжности и степени във вид, който не съдържа лични данни, изисква създаване или адаптиране на изключително голям обем от информация, което налага непропорционално много усилия, излизащи извън рамките на обичайната операция.

Решението е съобщено на жалбоподателката на 25.10.2019г. на посочения в заявлението ел.адрес. Жалбата е подадена на 08.11.2019г.

Представени са решения на органи към министерство на вътрешните работи,

на министерство на образованието и науката, министерство на отбраната, министерство на правосъдието, министерство на регионалното развитие и благоустройството, министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министерство на труда и социалната политика и министерство на туризма, с които е предоставен достъп до обществена информация, идентична с информацията по т.2 от настоящото заявление. Предоставена е информация за средния размер на получаваната индивидуална основна месечна заплата за всяка съществуваща длъжност и степен в съответното министерство.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е в законовоустановения срок и от надлежно легитимирано лице. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт - отказ за предоставяне на обществена информация. За допустимостта на акта е без значение начинът на съобщаване на акта - по пощата, на ръка, чрез ел.поща или по друг начин.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от Н. Н. П. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес, във връзка с избраната форма за предоставяне на достъпа. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

З. надлежно е сезирал органа - заявлението е регистрирано на 16.10.2019г. като постъпило със съответен номер и дата, а задължение на органа, чрез приелия го служител, е да го отправи към компетентния да се произнесе по него служител. В случая компетентният служител е началник отдел "Персонал и оперативни дейности", който е замествал директорът на дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване", определен за лице, което да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

На датата на постъпване на искането /16.10.2019г./ е започнало административно производство по искане на жалбоподателя, с приравнено на писмено искане заявление подадено по електронна поща /чл.24, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ/.

Съгласно чл.29, ал.1 от АПК ако в специален закон не е предвидено друго, искането за издаване на индивидуален административен акт се подава писмено или устно, като заявителят избира формата и начина на заявяване. За кореспонденцията по ЗДОИ не се изисква ползването на електронен подпис. ЗДОИ се прилага за процедури по достъп до обществена информация, а Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ за всички процедури с изключение на изрично обозначените в закона. Според чл.24, ал.2 от ЗДОИ заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на

електронната поща по чл.15, ал.1, т.4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл.15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ №910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на ЗЕДЕУУ.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая срокът е спазен.

След като органът е сезиран с редовно заявление е длъжен да се произнесе с изричен акт, с който да предостави търсената обществена информация или мотивирано да откаже, ако е налице някоя от хипотезите на чл.37, ал.1, т.1, т.2 или т.3 от ЗДОИ.

Възнаграждението, като престация за положен труд, се формира и съдържа различни елементи и представлява обществена информация. Съответните елементи следва да се отчетат при преценка на основателността на искането за достъп до обществена информация. Безспорна е практиката на Върховния административен съд, че информацията за основното месечно възнаграждение за длъжности от публичния сектор е обществена информация, която не попада под закрилата за защитени лични данни. Това е приложимо и за длъжностите в МФ, поради което предоставянето ѝ не е извън приложното поле на ЗДОИ. Основното месечно възнаграждение е нормативно определено, същото е несъмнено свързано с общественения живот в страната, защото е свързано с оценката на труда и отговорностите по изпълнение на публичните функции на получаващите го лица, и съответно дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължените субекти. Следователно, информацията притежава признаците от легалната дефиниция на чл.2, ал.1 от ЗДОИ за обществена информация. С оглед посочените специфики за получаване на достъп до информация относно основно възнаграждение не е налице необходимост да се иска съгласие от лицето, за което се отнася искането за достъп до информация за основното месечно възнаграждение. Брутното възнаграждение се определя като сбор от основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения за стаж, ранг, притежавана научна степен и др. Посочените допълнителни елементи са също нормативно предвидени, но тъй като те са свързани с конкретика относно личен принос на лицето - стаж, ранг, научни постижения, тоест засягат интересите на третите лица, за които се отнася информацията, в тази хипотеза е необходимо да се иска съгласие на засегнатото лице по реда на чл.31 от ЗДОИ, съответно да се прецени наличието или липсата на надделяващ обществен интерес от предоставяне на информацията /арг. решения по адм. дело № 5707/2017г. на ВАС, по адм. дело № 5957/2018 г. на ВАС и др./. В случая обаче, със заявлението се търси информация за "индивидуалната основна месечна заплата за определена длъжност и степен" в МФ. За да се определи основната заплата не трябва от нея или от брутната заплата да се приспадат дължимите данъци и осигуровки, да се съобразяват отсъствията поради временна неработоспособност, ползване на отпуск и други. Основната заплата за длъжност и степен може да се посочи без да е необходимо нарочно изчисляване за всеки служител в МФ поотделно, което съответства на целта на закона.

Предвид изложеното оспореното решение в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т.2 от заявлението е незаконосъобразно и следва да се

отмени. Необосновани са мотивите за отказа. Поисканата информация е налична, поради което за органа не съществува задължение да я създава специално за удовлетворяване нуждите на молителя. Преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на решението.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателката за разноски. Представени са доказателства за разноски в размер на 10,00 лв. за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 23/25.10.2019г. на началник отдел "Персонал и административни дейности", дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване" в Министерство на финансите, в частта, в която е отказан достъп до обществена информация по т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № У-ЗДОИ-43/16.10.2019г.

ВРЪЩА преписката на началник отдел "Персонал и административни дейности", дирекция "Човешки ресурси и административно обслужване" в Министерство на финансите, за произнасяне по същество по т.2 от заявление, за достъп до обществена информация с вх. № № У-ЗДОИ-43/16.10.2019г.

ОСЪЖДА Министерство на финансите да заплати на Н. Н. П., с адрес в [населено място], [улица], ет.б, ап.б-2, сумата 10, 00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: